

สรุปผลการทดลอง

1. น้ำเสียจากบ่อบำบัดน้ำมีความเข้มข้นต่ำมาก สามารถนำมรดักได้ในบ่อบำบัดน้ำ (ทำหน้าที่เป็น oxidation pond) เท่านั้นก็เพียงพอ ไม่จำเป็นต้องผ่านเข้าไปในระบบซี-เอฟเอเอส เห็นได้จากกรณีที่มีและไม่มี การเกิดระบบ ค่าความเข้มข้นของมลสารที่ทดลอง ไม่แตกต่างกันมากนัก
2. ค่าซีเอชก่อนเข้าและหลังออกจากระบบ มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง (ประมาณ 7)
3. ค่าความเข้มข้นของสารแขวนลอยที่ตกน้อยลง เนื่องจากการตกตะกอนในบ่อบำบัดน้ำมากกว่าในการผ่านเข้าระบบ
4. เกิดกระบวนการไนตริฟิเคชันทั้งในระบบและบ่อบำบัดน้ำ และไนเตรตถูกกำจัดคว้ยแทนในบ่อบำบัดน้ำ
5. ค่าความเข้มข้นของฟอสเฟตตกน้อยลง แต่ไม่มากอยู่ในช่วงไม่เกินร้อยละ 25 เนื่องจากอาหารเสริมมีมากเกินไปเกิดความต้องการของจุลชีพในระบบ
6. ค่าความเข้มข้นของเอมีเอสในบ่อบำบัดน้ำมีค่าน้อยไม่เกิน 0.3 มก./ลิตร แสดงว่ามีฟอสเฟตหลุดจากผนังท่อเล็กน้อย จึงไม่ควรมีผลกระทบท่อการทดลองครั้งนี้
7. ประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำแต่ละตอน เมื่อเทียบกับน้ำที่บ่อน้ำเข้ามาในระบบตอนแรกจะเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ แต่ค่อยมากเช่น มีโอ₂ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 20 ในชั้นตอนแรก เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 30 ในชั้นตอนสอง และอีกร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 40 ในชั้นผ่านถึงตกตะกอนแล้วตามลำดับ
8. จุลชีพที่เกิดขึ้นมีน้อยมาก เนื่องจากขั้วสเตรปมีไม่เพียงพอแก่การเจริญเติบโต จึงไม่สามารถส่งคว้ยกลองจุลทรรศน์ให้เห็นอย่างเด่นชัด